

Arrest

nr. 64 317 van 30 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 26 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. HENDRICKX, loco advocaat A. HENDRICKX, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 9 augustus 2009 en heeft zich vluchteling verklaard op 10 augustus 2009.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 10 december 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 22 november 2010 en op 21 februari 2011.

1.3. Op 25 april 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Koerd afkomstig uit Salmas en bent u Iraans staatsburger. In het jaar 1382 (Perzische tijdrekening; stemt overeen met 2003 Europese tijdrekening) kreeg uw vader een auto ongeval. De politie zag uw vader zwaargewond liggen maar deed niets om hem te helpen. Het gevolg was dat uw vader te laat in het ziekenhuis aankwam en overleed. Na het overlijden van uw vader ging u een maand lang niet naar school. Toen u daarna uw boeken ging vragen zei de directeur dat u niet naar school kon komen wanneer het u uitkwam. U vertelde hem dat u niet naar school was gekomen omdat uw vader overleden was. Jullie kregen woorden en toen de directeur u wou slaan, slaagde u erin hem af te weren. De directeur zei u dat u niet meer naar school mocht komen. In Iran had uw moeder een huis in de stad Salmas en een huis in het dorp Khorkhora (Koerdische benaming: Xurxur). B.(...) O.(...), een dorpling kocht zaken aan in de stad en verkocht deze goederen in verschillende dorpen. Af en toe kwam hij bij u in de stad langs en zette zijn goederen bij jullie thuis af. Daarna ging hij naar de verschillende dorpen in de omgeving en kwam dan terug om zijn spullen op te halen. Op een dag, in de 8ste of 9de maand van 1386 (november – december 2007) waren u en uw broer alleen thuis. B.(...) kwam langs en vroeg opnieuw of hij zijn spullen bij jullie kon afzetten. Na zijn vertrek vond u uw broer terug in de garage. U zag dat uw broer alle spullen van B.(...) uit de tas had gehaald. U was kwaad en stopte alles terug. U ontdekte een aantal papieren van de KDPI (Koerdische Democratische Partij Iran) en u begon ze te lezen. U leerde de partij beter kennen. Gezien uw eerdere ervaringen met de politie die uw vader niet had geholpen, uw slechte ervaringen met de schooldirecteur en het feit dat een aantal van uw familieleden gedood waren door het Iraanse regime, wou u zich aansluiten bij de partij. Toen B.(...) zijn spullen terug kwam ophalen vertelde u hem niets over de papieren aangezien uw moeder terug thuis was en zij dit niet mocht weten. Toen B.(...) enkele dagen later terug kwam vroeg u hem waarom hij niets verteld had over de papieren in zijn tas. B.(...) probeerde te ontkennen dat hij iets wist over die papieren. U zei hem dat u hem wou helpen. Aanvankelijk hield B.(...) de boot af maar na lang aandringen stemde hij toch toe en werd u sympathisant van de KDPI. Uw eerste twee opdrachten bestonden uit het bijhouden van papieren in verband met feestdagen van de partij, nl. 22 bahman (herdenking van de Iraanse revolutie) en 10 farvardin (herdenking van de ophanging van Qazi Mohammed). In verband met 22 tir (herdenking van de moord op dhr. Ghassemlou) in 1387 kwam B.(...) papieren naar de stad brengen en u diende die over te brengen naar het dorp. In het dorp aangekomen ging u samen met B.(...) bij S.(...) T.(...) M.(...), een vriend van B.(...) die eveneens voor de partij werkte. Samen hebben jullie 's nachts de papieren verspreid. In de 3de maand van 1388 (juni 2009) kwam B.(...) opnieuw bij u in de stad. Hij gaf u de opdracht om folders in verband met de Iraanse presidentsverkiezingen over te brengen van de stad naar het dorp. U diende er enkele aan S.(...) T.(...) M.(...) te geven en enkele bij u houden. Hij zou ze later bij u komen ophalen. U hield de folders bij en drie dagen later bracht u ze naar het dorp. In het dorp aangekomen kwam S.(...) T.(...) M.(...) langs en u gaf hem enkele folders. De volgende dag belde uw moeder u op. Zij vroeg u terug naar het dorp te komen omdat uw broer ziek was en u hem naar het ziekenhuis diende te brengen. Op 13 of 14/03/1388 (3 of 4 juni 2009) belde B.(...) u op. Hij zei u dat S.(...) T.(...) M.(...) opgepakt was en dat u onmiddellijk moest vluchten. U vertelde alles aan uw moeder. Uw moeder zei u dat u bij u tante moest langsgaan. Enkele uren na uw aankomst vroeg u aan uw tante om bij u thuis langs te gaan. Toen uw tante terugkwam vertelde ze u dat er niemand thuis was. De volgende dag ging zij opnieuw bij u thuis langs. Ditmaal vernam ze dat uw moeder en zus waren meegenomen door de autoriteiten en één nacht werden vastgehouden. Ook de folders waren gevonden. Daarna ging u naar het andere huis van uw tante, in het dorp, alwaar u nog een zestal dagen bent gebleven. In die periode zijn de autoriteiten nogmaals bij uw moeder langs geweest op zoek naar u. Op 23/03/1388 (13 juni 2009) verliet u Iran. Via Turkije kwam u naar België alwaar u op 10 augustus 2009 asiel heeft aangevraagd. Toen u in Turkije was zijn de autoriteiten nog twee keer langsgesproken op zoek naar u. Van uw moeder vernam u dat S.(...) T.(...) M.(...) nog steeds in de gevangenis zit. Ter staving van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw shenasnameh (geboorteboekje) en een fax van een attest van de Europese KDPI-afdeling in Frankrijk d.d. waarin bevestigd wordt dat u sympathisant bent van de partij en waarin te lezen staat dat u bij terugkeer naar Iran uw leven in gevaar brengt.

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat uw kennis betreffende de structuur en werking van uw KDPI –partijbasis bijzonder beperkt was. Zo wist u niet of B.(...) O.(...) en S.(...) T.(...) M.(...) – de

enige KDPI'ers die u persoonlijk kende – al dan niet daadwerkelijk lid van de KDPI waren. U wist evenmin wat hun (eventuele) functie binnen de partij was. Voorts wist u niet van wie B.(...) O.(...), blijkbaar de leidinggevende binnen jullie cel, zijn orders kreeg. U wist evenmin hoe B.(...) O.(...) de pamfletten die hij aan u bezorgde verkreeg. U had aldus geen enkele informatie over de specifieke (machts) verhoudingen binnen uw cel. (CGVS II p. 4-5). In dit verband dient er tevens op gewezen te worden dat het erg merkwaardig is dat u, niettegenstaande u wist dat de KDPI gesplitst is, u tussen de twee takken geen enkel ideologisch verschil kon geven (CGVS I, p. 11). Ook kon u geen enkele recente activiteit bv. een manifestatie en/of een incident met betrekking tot sympathisanten en/of leden van de partij opnoemen (CGVS II p. 8).

Door uw gebrekkige kennis wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde sympathieën voor de KDPI dan ook ernstig aangetast. Gezien er aan de geloofwaardigheid van uw KDPI-engagement getwijfeld dient te worden, komt ook de geloofwaardigheid van uw activiteiten die u samen met B.(...) O.(...) en S.(...) T.(...) M.(...) uitvoerde op de helling te staan.

Niet alleen wordt uw geloofwaardigheid op de helling gezet door uw gebrekkige partijkennis maar ook door de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie kopie in bijlage bij het administratieve dossier) en waaruit blijkt dat S.(...) T.(...) M.(...), 38 jaar, afkomstig uit het dorp Xurxur nabij Salmas reeds sinds januari 2009 in de gevangenis verblijft. In juni 2009 werd hij veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes jaar en vijf maand. Volgens deze informatie verbleef S.(...) T.(...) M.(...) aldus in de gevangenis op het moment dat u beweerde dat hij bij u thuis was langsgekomen om pamfletten op te halen en in het kader hiervan gearresteerd werd. Geconfronteerd met deze informatie repliceerde u dat er misschien iemand anders wordt bedoeld in deze informatie (CGVS II p. 10). Vooreerst dient hierbij te worden opgemerkt dat u zelf verklaarde dat het dorp Xurxur slechts een vijftigtal inwoners heeft en dat alle inwoners elkaar goed kennen (CGVS II p. 4). Toen u nogmaals de beschrijving kreeg van de S.(...) T.(...) M.(...) die ze in het artikel geven, die overigens héél goed overeenkomt met de beschrijving die u gaf van S.(...) T.(...) M.(...), verklaarde u plots dat S.(...) T.(...) M.(...) op het einde van de lente van 1387 (juni 2008) gearresteerd werd maar een dag later werd vrijgelaten en bevestigde u vervolgens opnieuw uw eigen verklaringen als zou S.(...) T.(...) M.(...) pas een jaar later, in juni 2009 opnieuw zijn gearresteerd (CGVS II p. 10). Hierbij dient voorts te worden opgemerkt dat u, naast het feit dat hij gearresteerd werd, geen enkele concrete informatie hieromtrent kon verschaffen. Zo wist u niet wanneer S.(...) T.(...) M.(...) precies gearresteerd was, waar hij gearresteerd was noch of hij reeds veroordeeld is (CGVS II p. 5-6).

Gezien bovenstaande vaststellingen werd u alsnog gevraagd de partij KDPI te contacteren met de vraag uw verklaringen te bevestigen. In eerste instantie weigerde u echter radicaal deze vraag te stellen aan de partij (CGVS II p. 11), wat uw geloofwaardigheid allerminst ten goede komt, temeer daar u blijkbaar wel de partij kon contacteren om een attest, die uw sympathieën voor de partij zou moeten aantonen, te bekomen. Toen u later in het gehoor opnieuw gevraagd werd waarom u weigerde de partij te contacteren om uw verklaringen te bevestigen repliceerde u dat zij toch niet gaan staven dat S.(...) T.(...) M.(...) dergelijke activiteiten had (CGVS II p. 13). Er werd nogmaals aangedrongen op een verklaring van de partij dat S.(...) T.(...) M.(...) in juni 2009 –zoals u beweerde – werd gearresteerd in plaats van januari 2009. U stelde dat u een poging zou doen om het te vragen. U kreeg hiervoor tien dagen de tijd. Er dient echter te worden vastgesteld te worden dat de vooropgestelde termijn van tien dagen intussen reeds ruimschoots overschreden is en dat u tot op heden (8 maart 2011) nog steeds nagelaten heeft de voornoemde documenten aan het Commissariaat-generaal over te maken. U heeft in dit verband tevens nagelaten om het Commissariaat-generaal in te lichten omtrent de stand van zaken. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook uw gebrek aan interesse in het lot van B.(...) doet vragen rijzen omtrent uw geloofwaardigheid. Zo verklaarde u aanvankelijk dat de partijafdeling in Parijs enkel een attest ter staving van uw sympathieën voor de partij zou afleveren nadat zij B.(...) hadden gecontacteerd die uw activiteiten moest bevestigen (CGVS I p. 12). Tijdens uw tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal legde u het stavingattest, afgeleverd door de KDPI vertegenwoordiging in Parijs neer. Toen u daarna gevraagd werd naar de actuele situatie en/of verblijfplaats van B.(...) antwoordde u echter dat u geen nieuws heeft over hem. Gevraagd of u zich dan niet geïnformeerd had bij de vertegenwoordiging in Parijs antwoordde u ontkennend. U zou enkel naar B.(...) hebben geïnformeerd bij het Belgisch Comité aangezien er volgens u geen verschil is tussen beide comités (CGVS II p. 6-7). Gezien uw eerdere verklaringen dat de KDPI Parijs B.(...) zou contacteren maar uzelf geenszins de moeite nam om de vertegenwoordiging in Parijs te contacteren doet wederom afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Dat u niet over bovenstaande informatie beschikt, hoewel het hier om elementen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees voor vervolging door de Iraanse autoriteiten, is immers een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de

definitie van subsidiaire bescherming. Overigens kan van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas.

Dat er aan uw asielaanvraag geen geloof kan worden gehecht, blijkt bovendien tevens uit een aantal tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen omtrent de problemen die uw familieleden zouden hebben gekend na de arrestatie van S.(...) T.(...) M.(...). Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal aanvankelijk dat de autoriteiten na uw vertrek uit Iran nog een drie à vier keer zijn langsgekomen op zoek naar u (CGVS I p. 3). U kon niet precies zeggen wanneer de autoriteiten waren langsgekomen maar de eerste keer zou dit gebeurd zijn toen u bij uw tante verbleef. U zou dit van haar vernomen hebben na een verblijf van vijf dagen (CGVS I p. 3). Bij het laatste bezoek was u reeds in België. Gevraagd of de autoriteiten tijdens deze vier keer een huiszoeking hebben verricht antwoordde u ontkennend. Uw moeder werd ondervraagd, maar werd niet meegenomen (CGVS I p. 4). Later in hetzelfde gehoor verklaarde u plots dat de autoriteiten bij uw moeder waren langsgekomen, een huiszoeking hadden verricht en uw zus en uw moeder hadden meegenomen voor ondervraging (CGVS I p. 13-14). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen repliceerde u dat de autoriteiten vijf keer zijn langs geweest, waarvan één keer toen u nog in Iran verbleef en vier keer na uw vertrek uit Iran (CGVS I p. 14). Tijdens uw tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal wijzigde u opnieuw uw verklaringen. Zo verklaarde u plots dat de autoriteiten in totaal vier keer zijn langsgekomen op zoek naar u. De eerste keer kwamen zij langs toen u bij uw tante verbleef. U zou dit van haar vernomen hebben na twee dagen verblijf bij uw tante (CGVS II p. 3). Daarna zijn de autoriteiten nog één keer langs gekomen toen u nog in Iran was en twee keer toen u in Turkije was (CGVS II p. 4). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden verklaarde u dat het misschien een misverstand was (CGVS II p. 11). Deze uitleg is echter geen verklaring voor bovenstaande tegenstrijdigheden.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw shenasnameh bevestigt uw identiteit en uw nationaliteit. Aan deze gegevens wordt op zich evenwel niet getwijfeld. De door u neergelegde fax van het attest van de Europese KDPI-afdeling doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. Een document dient immers, om bewijskrachtig te zijn, een geloofwaardig en coherent relaas te ondersteunen, wat hier niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht en artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, voert verzoeker aan dat de weigeringsbeslissing niet gedragen wordt door deugdelijke motieven. Hij herhaalt zijn vluchtrelaas en onderneemt een summiere poging om de verschillende motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd. Ter terechtzitting wordt een CD-rom ingediend waarmee verzoeker wil aantonen dat S.T.M. op een feest aanwezig was en dus niet gearresteerd was, een kopie van identiteitsdocument van S.T.M. en een aantal foto's die moeten aantonen dat verzoeker in België deelneemt aan manifestaties.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) zijn kennis betreffende de structuur en de werking van zijn KDPI-partijbasis uitermate beperkt is en hij geen enkele informatie kan verschaffen over de specifieke (machts)verhoudingen binnen zijn cel, hij weliswaar weet dat de KDPI gesplitst is doch geen enkel ideologisch verschil tussen de twee takken kan aangeven en hij evenmin een recente activiteit en/of een incident met betrekking tot sympathisanten en/of leden van partij kan opnoemen, (ii) uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat S.T.M. reeds sinds januari 2009 in de gevangenis verblijft en in juni 2009 werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes jaar en vijf maand en S.T.M. aldus in de gevangenis verbleef op het moment dat verzoeker beweerde dat hij bij hem thuis was langsgekomen om pamfletten op te halen en in het kader hiervan gearresteerd werd, en hij tevens heeft nagelaten de partij KDPI te contacteren met de vraag om zijn verklaringen in dit verband te bevestigen (iii) hij geenszins de moeite nam om de vertegenwoordiging van de KDPI in Parijs te contacteren om zich te informeren over het lot van B., welk gebrek aan interesse geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, (iv) hij tegenstrijdige verklaringen

aflegt omtrent de problemen die zijn familieleden zouden hebben gekend na de arrestatie van S.T.M. en (v) de door hem neergelegde documenten bovenstaande beslissing niet kunnen wijzigen aangezien zijn shenasnameh enkel zijn identiteit en nationaliteit bevestigt, gegevens waaraan niet wordt getwijfeld, en ook het attest van de Europese KDPI-afdeling geen afbreuk doet aan voorgaande vaststellingen vermits een document slechts bewijskrachtig is indien een geloofwaardig en coherent relaas wordt ondersteund.

2.3. Verzoeker wenst een aantal toelichtingen te verstrekken bij de motieven van de bestreden beslissing.

Aangaande zijn kennis betreffende de KDPI, bevestigt verzoeker dat hij sympathisant is geworden van de partij omwille van zijn slechte ervaringen met de politie, die zijn vader niet heeft geholpen waardoor deze overleed, omwille van zijn slechte ervaringen met de schooldirecteur en omwille van het feit dat familieleden omkwamen door het regime. Hij besloot uit jeugdig enthousiasme en vanuit de wil om zich af te zetten tegen het regime sympathisant te worden van de partij maar hij heeft zich nooit bekommerd over de structuur en de werking van de partij doch hij wou gewoon iets “doen” tegen het regime, aldus verzoeker. Hij kreeg dan ook een bescheiden functie als loopjongen en bekleedde geen vooraanstaande functie.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn asielmotieven gebaseerd zijn op zijn sympathieën voor de KDPI. De Raad benadrukt dat van een persoon die beweert zijn land te zijn ontvlucht wegens zijn betrokkenheid bij een oppositiepartij, mag worden verwacht dat hij toelichting kan geven bij deze partij, de structuur en de werking alsook de ideologie ervan en dat hij zijn engagement aannemelijk maakt. In casu blijkt, zoals terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissing, verzoekers kennis betreffende de structuur en de werking van zijn KDPI-partijbasis uitermate beperkt te zijn en kan hij geen informatie verschaffen over de specifieke (machts)verhoudingen binnen zijn cel, weet hij weliswaar dat de KDPI gesplitst is doch kan hij geen enkel ideologisch verschil tussen de twee takken aangeven en blijkt hij niet in staat te zijn om ook maar één recente activiteit en/of een incident met betrekking tot sympathisanten en/of leden van partij op te noemen. Verzoeker betwist geenszins dat hij ter zake een uitermate gebrekkige kennis tentoonspreidt doch hij tracht dit gebrek aan kennis te vergoelijken door erop te wijzen dat hij slechts een loopjongen was en hij in zijn jeugdig enthousiasme geen interesse had voor de structuur en de werking van de partij, welke uitleg geenszins kan overtuigen. Uit verzoekers verklaringen voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt immers dat hij bijna twee jaar lang activiteiten voor de KDPI zou hebben ontplooid (gehoor CGVS dd. 22/11/2010, p. 8 en p. 16), die overigens niet zonder risico waren. De Raad acht het dan ook niet plausibel dat verzoeker, indien hij werkelijk zo lang betrokken was bij de KDPI, slechts in zo'n beperkte mate op de hoogte zou zijn van de structuur en de werking ervan, zelfs al was hij slechts een loopjongen.

2.4. Wat betreft het lot van S.T.M. ontkent verzoeker de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt en waaruit blijkt dat S.T.M. sinds januari 2009 in de gevangenis verblijft en in juni 2009 werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes jaar en vijf maand. Verzoeker volhardt in zijn verklaringen dat S.T.M. pas vanaf juni 2009 definitief werd opgesloten in de gevangenis en kondigt aan hiervan uiterlijk ter zitting nog bewijzen te zullen voorleggen.

De Raad benadrukt dat het niet volstaat eenvoudigweg te poneren dat de informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steun niet correct is. Verzoeker dient dit met concrete en objectieve gegevens aan te tonen, waar hij in gebreke blijft. De motivering van de bestreden beslissing waar wordt gesteld dat volgens de informatie gevoegd aan het administratief dossier S.T.M. in de gevangenis verbleef op het moment dat verzoeker beweerde dat hij bij hem thuis was langsgekomen om pamfletten op te halen en hij in het kader hiervan gearresteerd werd – welke determinerende vaststelling de geloofwaardigheid van het door verzoeker opgediste relaas finaal ondermijnt – blijft dienvolgens staande en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt. De Raad wijst er dienaangaande nog op dat aan verzoeker uitdrukkelijk werd gevraagd zijn blote beweringen met betrekking tot de arrestatie van S.T.M. te staven met een schriftelijke verklaring van zijn partij, hetgeen hij nagelaten heeft te doen. Vermits de informatie waarop het Commissariaat-generaal steunt afkomstig is van het “Bureau Kurde de Liaison et d'Information” te Brussel (Bulletin d'Information mensuel, n° 21 Juillet 2009), is de Raad van oordeel dat verzoeker niet kan volstaan met een kopie van identiteitsdocumenten van S.T.M. en een CD-rom waaruit zou moeten blijken dat S.T.M. niet gearresteerd was in de periode dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt vermits hij op een huwelijk aanwezig was op 27 april 2009, om de informatie waarop de commissaris-generaal steunt en de conclusie die hij daaruit trekt onderuit te halen. Immers, uit een (niet-vertaalde) fotokopie van identiteitsdocumenten kan enkel de identiteit/nationaliteit worden afgeleid, niets

meer en niets minder. De CD-rom van een trouwpartij waarop tientallen mannen en vrouwen staan kan evenmin als objectief bewijs worden aanvaard teneinde de informatie waarop het Commissariaat-generaal steunt te ontcrachten omdat de datum, namelijk 27 april 2009, manueel kan worden ingesteld en dit derhalve geen enkele garantie biedt dat de CD-Rom effectief is opgenomen op deze datum.

2.5. Wat betreft het lot van B., voert verzoeker aan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen er vanuit gaat dat “van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht wordt” dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over de elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Als dat niet gebeurt, leidt het Commissariaat-generaal hieruit af dat zijn verhaal ongeloofwaardig is. Volgens verzoeker gaat het Commissariaat-generaal uit van bepaalde veronderstellingen en veroordeelt het vervolgens op basis van die veronderstellingen. Deze manier van werken is naar het oordeel van verzoeker niet objectief en kan dan ook niet aanvaard worden.

De Raad wijst erop dat van een persoon die beweert te vrezen voor zijn vrijheid en leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, redelijkerwijs kan worden verwacht hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen. Vermits de actuele situatie en/of verblijfplaats van B., de leidinggevende figuur binnen verzoekers cel, indicatief kan zijn voor zijn eigen situatie en belangrijk kan zijn om tot een correcte inschatting te komen van verzoekers vrees voor vervolging, kan van hem worden verwacht dat hij al het mogelijke doet om hieromtrent recente informatie te bekomen. Dat hij heeft nagelaten dit te doen getuigt naar het oordeel van de Raad van een manifest gebrek aan interesse en relativeert dan ook verder de door hem geschetste vrees. Verzoeker beweert weliswaar navraag te hebben gedaan omtrent het lot van B. bij het Belgisch Comité doch heeft zich verder niet de moeite getroost om dienaangaande de vertegenwoordiging in Parijs te contacteren (gehoor CGVS dd. 21/02/2011, p. 6), waar hij overigens wél een attest heeft bekomen ter staving van de door hem voorgehouden feiten en waarin bevestigd wordt dat hij een sympathisant is van de partij KDPI, en dat hij bij terugkeer naar Iran zijn leven in gevaar brengt. Dit klemmt des te meer nu verzoeker voorhoudt dat de vertegenwoordiging in Parijs het attest alleen kan afgeven nadat zij contact hebben opgenomen met B. (gehoor CGVS 22 november 2010, p. 12; gehoor CGVS 21 februari 2011, p. 11). In de mate verzoeker ter terechtzitting argumenteert dat de KDPI nooit attesten aflevert waarin wordt vermeld dat mensen lid zijn van de KDPI om op deze wijze zijn gebrek aan kennis over het lot van B. te verklaren, wijst de Raad erop dat van verzoeker niet wordt verwacht dat hij de KDPI vraagt te bevestigen dat B. een lid is van KDPI wel dat hij zich bij de organisatie waar hijzelf en B. lid van zijn informeert over het lot van B..

2.6. Aangaande de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden omtrent de problemen die zijn familieleden hebben gekend na de arrestatie van S.T.M., bevestigt verzoeker dat de autoriteiten na zijn vertrek uit Iran nog een aantal keren zijn langs geweest, maar hij weet niet wat er exact is gebeurd. Verzoeker wijst erop dat hij niet op de hoogte is van de details omdat hij het land reeds verlaten had. Volgens verzoeker is de kern van zijn relaas evenwel dat de autoriteiten na zijn vertrek uit Iran inderdaad nog een aantal keren zijn langs geweest op zoek naar hem. Hij meent dat zijn relaas niet correct werd begrepen door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De Raad stelt vast dat de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden steun vinden in het administratief dossier. Verzoekers bewering in het verzoekschrift dat hij niet zo goed op de hoogte is over de problemen die zijn familieleden precies zouden hebben gekend omdat hij op dat ogenblik het land reeds had verlaten, kan geen verklaring bieden voor de vastgestelde tegenstrijdigheden, noch deze vergoelijken. Uit het gehoorverslag en de bestreden beslissing blijkt immers dat verzoeker hieromtrent diverse verklaringen heeft afgelegd. Zo hij inderdaad niet goed op de hoogte zou zijn geweest, kan dan ook worden verwacht dat verzoeker dit ook zou aangeven op het ogenblik dat hem hierover vragen werden gesteld en hij niet telkenmale andere verklaringen zou afleggen. Overigens raken gegevens als zijnde het aantal keer dat de autoriteiten bij verzoeker thuis zouden zijn langsgekomen, of bij deze gelegenheden al dan niet huiszoeking werd verricht, of zijn familieleden ondervraagd dat wel meegenomen zijn en waar verzoeker op dat ogenblik verbleef, aan de kern van zijn relaas zodat kan worden verwacht dat hij zich hierover terdege informeert bij zijn familie. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat verzoekers bewering in voorliggend verzoekschrift dat hij niet goed op de hoogte is omdat hij niet meer in Iran verbleef, bovendien niet te rijmen valt met zijn eerdere verklaringen dat hij, in ieder geval wat betreft het eerste bezoek van de autoriteiten, op dat ogenblik nog bij zijn tante in Iran verbleef, van wie hij zou hebben vernomen dat de autoriteiten bij hem thuis langs waren geweest (gehoor CGVS dd. 22/11/2010, p. 3 en gehoor CGVS dd. 21/02/2011, p. 3). Gelet op bovenstaande overwegingen, kan de Raad slechts vaststellen dat de door de commissaris-generaal voor de

vluchtelingen en de staatlozen vastgestelde tegenstrijdigheden niet worden ontkracht zodat de motivering dienaangaande onverminderd overeind blijft en beschouwd wordt als zijnde hier hernomen.

Ten overvloede benadrukt de Raad dat bij het onderzoek naar de eerbiediging van de motiveringsplicht rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met de diverse onderdelen van de motivering op zich aangezien één onderdeel misschien niet voldoende draagkrachtig is om de beslissing te dragen maar dit wel is in samenhang met de andere motieven.

2.7. De Raad stelt vast dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten, met name zijn shenasnameh en een attest van de Europese KDPI-afdeling, niet betwist zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze documenten niet in aanmerking neemt als bewijs van de voorgehouden vrees voor vervolging.

2.8. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielrelaas. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van verzoeker worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf en zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

2.9. Ter terechtzitting legt verzoeker een aantal foto's neer waaruit moet blijken dat hij deelneemt aan manifestaties in België.

Met betrekking tot zijn activiteiten in België merkt de Raad op dat indien verzoeker niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, zoals in casu het geval is, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging ofwel omdat de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn ofwel omdat het opportunistische karakter van deze activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden van de betrokkene. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de geloofwaardigheid van de aanvraag moeten beoordelen. De verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen. Bij de beoordeling van de elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald in geval er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, *Note on refugee sur place claims*, februari 2004). In casu heeft verzoeker zijn politieke betrokkenheid bij de KDPI in Iran niet aangetoond noch maakt hij aannemelijk dat hij door de Iraanse autoriteiten wordt vervolgd of geviséerd. Voorts toont verzoeker niet aan dat hij een prominente plaats inneemt in het protest in België tegen de Iraanse autoriteiten, hetgeen overigens ook kan afgeleid worden uit het attest van de KDPI waaruit blijkt dat hij sympathisant is. Met geen enkel concreet element toont verzoeker aan dat hij omwille van zijn loutere deelname aan een manifestatie in het buitenland – voor zover de autoriteiten al op de hoogte kunnen zijn van zijn deelname – geviséerd zal worden bij terugkeer naar zijn land van herkomst.

2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève in aanmerking worden genomen.

2.11. Verzoeker vraagt niet om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Mede in acht genomen wat voorafgaat, kunnen in het administratief dossier geen elementen worden ontwaard waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.12. Waar verzoeker in fine vraagt om desgevallend de zaak terug te verwijzen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS